Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **ДИРЕКТИВА 2002/91/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 16 декември 2002 година

относно енергийните характеристики на сградите

(ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 65)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година	L 311	1	21.11.2008 г.

▼B

ДИРЕКТИВА 2002/91/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 16 декември 2002 година

относно енергийните характеристики на сградите

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ([1]),

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ([2]),

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ([3])

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ([4]),

като имат предвид, че:

(1) Член 6 от Договора изисква интегриране на изискванията за опазване на околната среда в определянето и провеждането на политиките и действията на Общността.

(2) Природните ресурси, чиято разумна и рационална употреба се посочва в член 174 от Договора, включват петролни продукти, природен газ и твърди горива и представляват основни източници на енергия, но същевременно са и основните източници на емисии на въглероден диоксид.

(3) Повишаването на енергийната ефективност представлява важна част от пакета от действия и мерки, необходим за изпълнение на Протокола от Киото и следва да присъства във всеки пакет от действия с цел изпълнението на бъдещи ангажименти.

(4) Управлението на потреблението на енергия е важен инструмент, чрез който Общността влияе на глобалния енергиен пазар, оттам на сигурността на енергийните доставки в средносрочен и дългосрочен план.

(5) В своите заключения от 30 май 2000 г. и 5 декември 2000 г., Съветът одобри плана за действие на Комисията по отношение на енергийната ефективност и изиска специални мерки в сградния сектор.

(6) Жилищният и третичният сектор, в които сградният фонд има основна роля, представляват повече от 40 % от крайното енергийно потребление в Общността, като този процент нараства, тенденция, която ще доведе до увеличаване на енергийното потребление, а това от своя страна ще доведе до увеличение на емисиите на въглероден диоксид.

([1]) ОВ C 213 E, 31.7.2001 г., стр. 266 и ОВ C 203 E, 27.8.2002 г., стр. 69.
([2]) ОВ C 36, 8.2.2002 г., стр. 20.
([3]) ОВ C 107, 3.5.2002 г., стр. 76.
([4]) Становище на Европейския парламент от 6 февруари 2002 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*), Обща позиция на Съвета от 7 юни 2002 г. (ОВ C 197, 20.8.2002 г., стр. 6) и Решение на Европейския парламент от 10 октомври 2002 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*)

▼B

(7) Директива № 93/76/ЕИО на Съвета от 13 септември 1993 г. за ограничаване на емисиите на въглероден диоксид чрез подобряване на енергийната ефективност (SAVE) ([1]), която изисква от държавите-членки да развиват, прилагат и докладват по програмите в сферата на енергийната ефективност на сградния фонд, понастоящем започва да показва някои значителни предимства. Въпреки това, необходим е допълнителен правен инструмент, който да формулира по-конкретни действия с оглед постигане на огромния нереализиран потенциал за спестяване на енергия и намаляване на големите различия между резултатите на отделните държави-членки в този сектор.

(8) Директива № 89/106/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. за хармонизиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки, касаещи строителството ([2]), изисква строителните работи и съответните инсталации за отопление, охлаждане и вентилация да бъдат проектирани и изградени така че количеството енергия, необходима за тяхното използване да е минимално, като се вземат предвид местните климатични условия и нуждите на обитателите.

(9) Мерките, предприети за по-нататъшното подобряване на енергийната ефективност на сградите трябва да вземат предвид климатичните и местните условия, както и вътрешните температурни условия и съотношението разходи — ефективност. Мерките не трябва да противоречат на други съществени изисквания по отношение на сградите, като достъпност, рационалност и предназначение на сградата.

(10) Енергийната ефективност на сградите следва да се изчисли въз основа на методика, която може да е различна на регионално ниво и включва освен топлоизолация, други фактори, които играят все по-важна роля, например инсталации за отопление и климатизиране, приложение на възобновяеми енергийни източници и проектирането на сградата. Прилагането на общ подход към този процес, осъществяван от квалифицирани и/или акредитирани експерти, чиято независимост се гарантира въз основа на обективни критерии, ще допринесе за изравняване на усилията на държавите-членки за спестяване на енергия в сектора на строителството на сгради и ще внесе прозрачност за бъдещите собственици или потребители, що се отнася до енергийната ефективност на пазара на недвижими имоти в Общността.

(11) Комисията възнамерява да продължи разработването на стандарти като EN 832 и prEN 13790, които да включват изисквания по отношение на климатичните инсталации и осветлението.

(12) Сградният фонд ще оказва въздействие върху потреблението на енергия в дългосрочен план, следователно новопостроените сгради трябва да отговарят на минимални изисквания за енергийни характеристики, съобразени с местния климат. Добрите практики в това отношение трябва да бъдат приспособени за оптимално използване на факторите, отнасящи се до повишаване на енергийната ефективност. Тъй като използването на алтернативни системи за доставка на енергия все още не е разработено до пълния си потенциал, техническата, екологичната и икономическа осъществимост на алтернативните системи за доставка на енергия трябва да бъде разгледана и проучена; това може

([1]) ОВ L 237, 22.9.1993 г., стр. 28.
([2]) ОВ L 40, 11.2.1989 г., с. 12. Директива, изменена с Директива 93/68/ЕИО (ОВ L 220, 30.8.1993 г., стр. 1).

▼B

да се осъществи еднократно от държавите-членки посредством проучване, което да доведе до изготвяне на списък от мерки за спестяване на енергия на база усреднени показатели на местния пазар, които да отговарят на изискванията за ефективност на инвестициите от гледна точка на разходите. Преди започване на строителството, може да се изисква извършването на специфични проучвания, ако мярката или мерките се счетат за осъществими.

(13) Извършването на основни ремонти на съществуващи сгради, чиито размери надвишават определени граници, трябва да се разглежда като възможност за прилагане на ефективни от гледна точка на разходите мерки за подобряване на енергийната ефективност. Основните ремонти се определят като случаи, при които общите разходи за ремонта на конструкцията на сградата и/или енергийни съоръжения като отопление, топла вода, климатизиране, вентилация и осветление надвишава с 25 % стойността на сградата, без да се включва стойността на земята, върху която е построена сградата, или ремонти, при които повече от 25 % от конструкцията на сградата подлежи на ремонт.

(14) Повишаването на цялостните енергийни характеристики на съществуваща сграда не означава непременно пълен ремонт на сградата; ремонтът може да бъде ограничен до онези части, които са тясно свързани с енергийната ефективност на сградата и са ефективни от гледна точка на разходите.

(15) Изискванията за ремонтиране на съществуващи сгради не следва да са несъвместими с предназначението, качеството или характера на сградата. Те трябва да позволяват възвращаемост на допълнителните разходи, направени при такива ремонти в рамките на разумен срок, съотносим с очаквания технически живот на инвестицията посредством натрупаните енергийни спестявания.

(16) Процесът на сертифициране може да бъде подпомогнат от програми за предоставяне на равен достъп до повишаването на енергийната ефективност; да се основава на споразумения между организации на заинтересовани лица и органи, назначени от държавите-членки; да се осъществява от компании за предоставяне на услуги, свързани с енергийната ефективност, които са съгласни да се ангажират с осъществяването на определените инвестиции. Одобрените схеми се контролират и следят от държавите-членки, които освен това следва да осигурят използването на стимулиращи схеми. Сертификатът трябва да съдържа възможно най-изчерпателно описание на съществуващите енергийни характеристики на сградата и може да бъде актуализиран. Сгради, в които се помещават публични власти и сгради, често посещавани от обществеността, следва първи да дадат пример и да вземат предвид изискванията за енергийни характеристики и опазване на околната среда, следователно трябва да подлежат на редовно сертифициране на енергийните характеристики. Разпространението на информацията за енергийни характеристики сред обществеността да се оптимизира чрез поставяне на енергийните удостоверения на видно място. Освен това, изнасянето на информация за официално препоръчаните температурни показатели в помещенията, заедно с реално измерените температури, трябва да спомогне за прекратяване на неразумното използване на отоплителните, климатичните и вентилационни системи. Тези мерки следва да допринесат за предотвратяване на ненужно използване на енергия и да обезпечат приемливи климатични условия в помещенията (енергиен комфорт), съотнесен спрямо външните климатични показатели.

▼B

(17) Държавите-членки могат да използват също други начини/мерки, които не са уредени в настоящата директива, с цел повишаване на енергийната ефективност. Държавите-членки насърчават доброто управление на енергийно потребление, като вземат предвид интензивността на използване на сградите.

(18) В последните години е налице засилена употреба на климатични инсталации в южноевропейските страни. Това създава значителни проблеми във върховите моменти на натоварване, с което се увеличава стойността на електрическата енергия и се нарушава енергийния баланс в тези страни. Стратегиите, насочени към подобряване на температурната ефективност на сградите през летния период следва да бъдат приоритетни. За тази цел, трябва да се разработват техники за пасивно охлаждане, предимно такива, които подобряват климатичните условия в помещенията и микроклимата около сградите.

(19) Регулярната поддръжка на котелните и климатични инсталации от квалифициран персонал спомага за поддържане на правилната им настройка в съответствие с техническата им спецификация и по този начин обезпечава оптималната им ефективност от гледна точка на опазване на околната среда, сигурността и потреблението на енергия. Когато се наложи подмяна на цялата отоплителна инсталация на базата на критерия за ефективност на разходите е необходимо да се извърши независима оценка на такава инсталация.

(20) Разпределението на разходите за отопление, климатизиране и топла вода между обитателите на сградите, изчислено пропорционално спрямо реалното потребление би могло да допринесе за енергийни спестявания в жилищния сектор. Обитателите трябва да имат възможност да регулират потреблението си на отопление и топла вода, доколкото такива мерки са ефективни от гледна точка на разходите.

(21) В съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност, формулирани в член 5 от Договора, основните принципи, определящи система от изисквания за енергийни характеристики и нейните цели се установяват на равнище на Общността, но тяхното подробно практическо реализиране е отговорност на държавите-членки, като се позволява на държавите-членки да изберат режим на работа, който най-добре отговаря на реалната ситуация във всяка страна. Настоящата директива се ограничава до минимума, необходим за постигане на тези цели и не се разпростира отвъд необходимото за тази цел.

(22) Необходимо е да се предвиди възможност за бързо привеждане в съответствие на методиката за изчисление на енергийната ефективност на сградите, както и държавите-членки редовно да преразглеждат минималните изисквания към енергийните характеристики на сградите във връзка с постиженията на техническия прогрес, *inter alia,* по отношение на изолационните свойства (или качество) на строителните материали и за по-нататъшното развитие при стандартизацията.

(23) Мерките, необходими за за прилагането на настоящата директива, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година, в което са постановени процедурите за упражняване на изпълнителските правомощия, възложени на Комисията ([1]),

([1]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Цели

Целта на настоящата директива е да спомогне за подобряване на енергийната ефективност на сградите в рамките на Общността, като се вземат предвид външните климатични и местни условия, както и температурните изисквания в помещенията и критериите за ефективност от гледна точка на разходите.

Настоящата директива определя изисквания по отношение на:

а) общата рамка за методика на изчисление на цялостните енергийни характеристики на сградите;

б) прилагането на минимални изисквания по отношение на енергийните характеристики на новопостроени сгради;

в) прилагането на минимални изисквания по отношение на енергийните характеристики на съществуващи големи сгради, които подлежат на основен ремонт;

г) енергийно сертифициране на сградите;

д) регулярна проверка на котелни и климатични инсталации в сгради, както и оценка на отоплителните инсталации, в които котлите са на възраст, повече от 15 години.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „сграда“: конструкция със стени и покрив, в която се използва енергия за регулиране на вътрешната температура; терминът „сграда“ може да се отнася до сградата като цяло или части от нея, които са проектирани или в които има внесени промени за отделното им използване;

2. „енергийна ефективност на сграда“ („енергийни характеристики на сграда“): количеството енергия реално потребена или преценена за удовлетворяване на различните нужди, свързани със стандартизираното използване на сградата, което може да включва, *inter alia*, отопление, подгряване на топла вода, охлаждане, вентилация и осветление. Това количество се отразява в един или няколко числови показателя, които се изчисляват, като се вземе предвид изолацията, техническите и инсталационни характеристики, проектиране и позициониране по отношение на климатични характеристики, изложение и влияние на съседни сгради, производство на собствена енергия и други фактори, в това число вътрешни температури, които оказват влияние на необходимото количество енергия;

3. „сертификат за енергийната характеристика на сграда“: сертификат, признат от държавите-членки или юридическо лице, определено от тях, който включва описание на енергийните характеристики на дадена сграда, изчислени съобразно методика, основана на общата рамка, формулирана в приложението;

4. „КП“ (комбинирано производство на топло- и електроенергия): едновременното превръщане на първични горива в механична или електрическа и топлинна енергия, отговаряща на определени критерии за качество на енергийни характеристики;

▼B

5. „климатична инсталация“: комбинация от всички компоненти, необходими за осигуряване на начин на обработка на въздуха, при което се контролира или снижава температурата на въздуха, като заедно с това се контролира вентилацията, влажността и чистотата на въздуха;

6. „котел“: комбинирано котелно тяло и горивна част, проектирани да подгряват вода чрез освободената при горенето топлина;

7. „полезна номинална мощност (изразена в kW)“: максималната топлинна мощност, посочена и гарантирана от производителя като възможна за подаване по време на непрекъснато производство, при спазване на изискванията за полезна мощност на производителя;

8. „термопомпа“: уред или съоръжение, което при ниски температури извлича топлина от въздух, вода или земя и я подава към сградата.

Член 3

Приемане на методика

▼M1

Държавите-членки прилагат методика, на национално или регионално ниво, за изчисляване на енергийната ефективност на сградите, въз основа на общата рамка, изложена в приложението към настоящата директива. Комисията адаптира точки 1 и 2 от приложението към техническия прогрес, като се вземат предвид стандартите или нормите, прилагани съгласно националното право. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 2.

▼B

Тази методика се определя на национално или регионално ниво.

Енергийните характеристики на всяка сграда се описват ясно и може да включват показател за емисиите на въглероден диоксид.

Член 4

Определяне на изисквания за енергийни характеристики

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да осигурят определяне на минимални изисквания за енергийните характеристики на сградите, въз основа на методиката, посочена в член 3. При определяне на изискванията, държавите-членки могат да вземат предвид различията между новопостроени и съществуващи сгради, както и различните категории сгради. Изискванията следва да вземат предвид общите температурни условия в помещенията, с цел избягване на евентуални отрицателни влияния, като недостатъчна вентилация, както и местните условия, проектното предназначение на сградата и нейната възраст. Изискванията се преразглеждат регулярно през определен период от време, който не може да надвишава пет години и ако е необходимо се актуализират, с цел отразяване постиженията на техническия прогрес в сградния сектор.

2. Изискванията за енергийни характеристики се прилагат в съответствие с членове 5 и 6.

3. Държавите-членки имат право на решение да не определят или прилагат изискванията, посочени в параграф 1 за следните категории сгради:

▼B

— сгради и паметници, защитени като част от определена среда или поради специфичната им архитектурна или историческа стойност, когато изпълнението на изискванията би довело до неприемлива промяна на тяхната същност или вид.

— сгради, използвани за храмове и за религиозни дейности;

— временни постройки с планиран период на използване от две или по-малко години, промишлени обекти, цехове и нежилищни селскостопански сгради с ниско енергийно потребление, нежилищни селскостопански сгради, използвани в сектор, който е част от национално секторно споразумение по отношение на енергийната ефективност.

— жилищни сгради, които се използват по-малко от четири месеца в годината,

— отделно-стоящи сгради с обща полезна етажна площ по-малко от 50 m^2.

Член 5

Новопостроени сгради

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, чрез които да гарантират, че всички новопостроени сгради отговарят на минималните изисквания за енергийни характеристики, предвидени в член 4.

При новопостроени сгради, чиято обща полезна етажна площ надвишава 1 000 m^2, държавите-членки обезпечават техническата, природосъобразна и икономическа приложимост на алтернативните системи като:

— децентрализирани системи за доставка на енергия от възобновяеми източници,

— КП,

— инсталации за отопление или охлаждане, които функционират само за ограничен район или блок, ако има такива,

— топлинни помпи, при определени условия,

са предвидени и взети под внимание още преди започване на строителството.

Член 6

Съществуващи сгради

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато сгради с обща полезна етажна площ над 1 000 m^2 подлежат на основен ремонт, техните енергийни характеристики ще бъдат подобрени, за да отговарят на минималните изисквания, доколкото това е технически, функционално и икономически приложимо. Държавите-членки базират тези минимални изисквания на изискванията за енергийни характеристики на сгради, формулирани в член 4. Изискванията могат да бъдат определени както за ремонтираните сгради като цяло, така и за ремонтираните инсталации или елементи, когато те са част от ремонта, който предстои да бъде направен в рамките на определен период от време, с вече посочената цел за подобряване на цялостните енергийни характеристики на сградата.

▼B

Член 7

Сертификат за енергийни характеристики на сградите

1. Държавите-членки гарантират, че в случаите на построяване, продажба или даване по наем на сграда, на собственика се предоставя сертификат за енергийни характеристики на сградата или в зависимост от случая, такъв сертификат се предоставя от собственика на бъдещия купувач или наемател. Валидността на сертификата не може да надвишава 10 години.

Сертифицирането на апартаменти или помещения, предназначени за отделна употреба може да се основава:

— на общ сертификат за цялата сграда при блокове с обща отоплителна инсталация, или

— на оценката на друг идентичен апартамент в същия блок.

Държавите-членки могат да изключат категориите, описани в член 4, параграф 3 от прилагането на този параграф.

2. Сертификатът за енергийни характеристики на сгради включва референтни стойности като валидните правни стандарти и стойностите на най-добрите показатели, с което да помогнат на потребителите да сравнят и преценят енергийната ефективност на сградата. Сертификатът се предоставя заедно с препоръки за ефективно подобрение от гледна точка на разходите на енергийните характеристики.

Целта на сертификатите се ограничава до осигуряването на информация и всички последствия от тези сертификати под формата на съдебни процеси и други се решават съобразно националните правила.

3. Държавите-членки предприемат мерки, за да осигурят, че при сгради с обща полезна етажна площ над 1 000 m^2, в които се помещават публични власти и институции, предоставящи обществени услуги на голям брой хора и следователно сградите често се посещават от тези хора, сертификат за енергийни характеристики, със срок не по-дълъг от 10 години, се поставя на видно място, ясно видимо за обществеността.

Информация за диапазона на препоръчителните и измерени температурни стойности в помещенията на такива сгради може да бъде изложена на видно място, а когато е целесъобразно, може да бъде изложена информация и за други климатични фактори от значение.

Член 8

Проверка на котли

С цел намаляване на енергийното потребление и ограничаване на емисиите на въглероден диоксид, държавите-членки предприемат една от следните мерки:

а) определят необходимите мерки, с което налагат извършването на редовни проверки на котли, работещи с невъзобновяеми течни или твърди горива с полезна номинална мощност от 20 kW до 100 kW. Подобни проверки могат да се прилагат при котли, използващи други горива.

Котли с полезна номинална мощност над 100 kW се проверяват най-малко на всеки две години. При газови котли, този период може да се удължи до четири години.

При отоплителни съоръжения с котли с полезна номинална мощност над 20 kW, чиято възраст превишава 15 години, държавите-членки определят необходимите мерки за установяване на практика за еднократна проверка на цялата

▼B

отоплителна инсталация. Въз основа на тази проверка, която включва оценка на ефективността на котлите и на техните размери, съотнесени към нуждите от отопление на сградата, експертите консултират потребителите по отношение на подмяната на котлите, други необходими промени в отоплителната инсталация и по отношение на алтернативни решения за отопление; или

б) предприемат мерки, за да гарантират предоставяне на консултации на потребителите по отношение на подмяна на котли, други промени в отоплителните инсталации и по отношение на алтернативни решения, което може да включва проверки за оценка на ефективността и подходящия размер на котлите. Цялостният ефект от този подход трябва да е в общи линии съотносим с ефекта, произтичащ от разпоредбите на буква а). Държавите-членки, избрали тази възможност предоставят отчет до Комисията за съотносимостта и ефективността на този подход на всеки две години.

Член 9

Проверка на климатични инсталации

С цел намаляване на енергийното потребление и ограничаване на емисиите на въглероден диоксид, държавите-членки определят необходимите мерки за установяване на редовни проверки на климатични инсталации с полезна номинална мощност над 12 kW.

Проверките включват оценка на ефективността и размера на климатичната инсталация, съотнесена към нуждите от охлаждане на сградата. Потребителите се консултират по отношение на евентуални подобрения или подмяна на климатична инсталация и по отношение на алтернативни решения.

Член 10

Независими експерти

Държавите-членки гарантират, че сертифицирането на сгради, съставянето на придружаващите ги препоръки и проверките на котлите и климатичните инсталации се осъществяват от независими квалифицирани и/или акредитирани експерти, които работят като еднолични търговци или са наети на работа в публични или частни предприятия.

Член 11

Преглед

Комисията, подпомагана от Комитета, създаден с член 14, оценява настоящата директива в светлината на опита, придобит при нейното прилагане и, ако е необходимо, дава предложения, *inter alia*, за:

а) евентуални допълнителни мерки, отнасящи се до ремонтирането на сгради с обща полезна етажна площ, по-малка от 1 000 m^2;

б) общи стимули за допълнителни мерки за повишаване на енергийната ефективност на сградите.

▼B

Член 12

Информация

Държавите-членки могат да предприемат необходимите мерки за информиране на обитателите на сгради относно различните методи и практики, които служат за увеличаване на енергийната ефективност. По молба на държавите-членки Комисията ги подпомага при осъществяване на информационните кампании, които могат да бъдат предмет на програми на Общността.

Член 13

Актуализиране на рамката

Точки 1 и 2 от приложението се преразглеждат регулярно, през период не по-малък от две години.

▼M1

Всички адаптации към техническия прогрес на точки 1 и 2 от приложението, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 2.

Член 14

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

▼B

Член 15

Въвеждане в законодателството

1. Държавите членки приемат необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до 4 януари 2006 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Ако не разполагат с квалифицирани и/или акредитирани експерти, държавите-членки могат да ползват допълнителен срок от три години за пълното прилагане на разпоредбите на членове 7, 8 и 9. Когато използват тази възможност, държавите-членки уведомяват Комисията и предоставят съответна обосновка, заедно с график относно по-нататъшното прилагане на директивата.

Член 16

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на датата на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности.*

▼B

Член 17

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ

Обща рамка за изчисляване на енергийните характеристики на сградите (член 3)

1. Методиката за изчисляване на енергийните характеристики на сградите включва най-малко следните аспекти:

   а) Температурни характеристики на сградата (конструкция и вътрешни стени, и др.). Тези характеристики могат да включват и показатели за плътност на въздуха.

   б) отоплителна инсталация и инсталация за подаване на гореща вода, в това число, изолационните им характеристики;

   в) климатична инсталация;

   г) вентилация;

   д) вградена осветителна инсталация (основно нежилищния сектор);

   е) позиция и изложение на сградите, в това число външните климатични условия;

   ж) пасивни слънчеви инсталации и слънчева защита;

   з) естествена вентилация;

   и) вътрешни климатични условия, включително проектирания вътрешен климат.

2. Когато е уместно, при изчисленията се взема предвид положителното влияние на следните аспекти:

   а) активни слънчеви инсталации и други отоплителни и електрически инсталации, използващи възобновяеми енергийни източници;

   б) електрическа енергия, произведена чрез КП;

   в) отоплителни и охлаждащи инсталации, функциониращи в ограничен район или един блок;

   г) естествена светлина.

3. За целите на изчисленията сградите следва да се класифицират правилно в следните категории:

   а) еднофамилни къщи от различни типове;

   б) блокове;

   в) офиси;

   г) образователни сгради;

   д) болници;

   е) хотели и ресторанти;

   ж) спортни съоръжения;

   з) сгради, в които се осъществява търговия на едро и дребно;

   и) други видове сгради, потребители на енергия.